

Mål C-150/04

Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Danmark

”Fördragsbrott — Fri rörlighet för arbetstagare — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Etableringsfrihet — Inkomstskatt — Pension — Pensionsordning som upprättats vid ett i en annan medlemsstat hemmahörande pensionsinstitut — Skattelagstiftning — Begränsning av rätten att från den skattepliktiga inkomsten dra av eller utelämna inbetalningar till en pensionsordning — Tvingande hänsyn till allmänintresset — Effektiv skattekontroll — Skattesystemets inre sammanhang — Skattesystemets symmetri — Avtal för undvikande av dubbelbeskattning”

Förslag till avgörande av generaladvokat C. Stix-Hackl föredraget den
1 juni 2006 I - 1165
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 januari 2007 I - 1193

Sammanfattning av domen

*Fri rörlighet för personer — Arbetstagare — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Restriktioner — Skattelagstiftning
(Artikel 39 EG, 43 EG och 49 EG)*

En medlemsstat som föreskriver att rätten att från den skattepliktiga inkomsten dra av eller utelämna inbetalningar till en ordning med liv- och pensionsförsäkringar endast föreligger i fråga om inbetalningar som sker på grund av avtal som slutits med pensionsinstitut hemmahörande inom det nationella territoriet, medan någon sådan lättnad i beskattningen inte medges för inbetalningar som sker på grund av avtal som slutits med i andra medlemsstater hemmahörande pensionsinstitut, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 39 EG, 43 EG och 49 EG.

Eftersom en sådan lagstiftning utgör ett generellt förbud mot beviljande av skattefördelar för inbetalningar till ett i en annan medlemsstat hemmahörande pensionsinstitut, kan denna inte motiveras av behovet av att upprätthålla det nationella skattesystemets inre sammanhang. Den faktor som kan sätta detta sammanhang ur spel består nämligen i att den skattskyldige väljer att

flytta ut sitt hemvist mellan tidpunkten för inbetalningarna till en pensionsordning och den tidpunkt då motsvarande utbetalningar sker, då det bara är i detta fall som nämnda medlemsstat kan förlora befogenheten att beskatta de utbetalningar som svarar mot de inbetalningar som dragits av eller utelämnats.

Eftersom fördragets bestämmelser om friheten att tillhandahålla tjänster, den fria rörligheten för arbetstagare och etableringsfriheten utgör hinder för den ifrågavarande lagstiftningen behöver någon separat prövning av nämnda lagstiftnings förenlighet med artikel 56 EG om fri rörlighet för kapital inte ske.

(se punkterna 64, 71–74 och 76 samt domslutet)